

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL TIMISOARA
SECTIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL
DOSAR NR...../...../2008-06.04.2009

DECIZIA CIVILĂ NR.....
Şedința publică din 09.06.2009
PRESEDINTE: .....
JUDECATOR: .....
JUDECATOR: ...
GREFIER: .....

S-au luat în examinare recursurile formulate de pârâtele recurente Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timiș și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad împotriva sentinței civile nr. .... din 28.01.2009, pronunțată de Tribunalul Arad în dosarul nr...../108/2008, în contradictoriu cu reclamanta intimată SC XXXX SRL Nădab, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă avocat .... În reprezentarea reclamantei intimată, lipsă fiind pârâtele recurente.

Procedura de cita re este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care reprezentanta reclamantei intimată solicită acordarea unui nou termen de judecată întrucât a depus cerere de îndreptare eroare materială la instanța de fond având în vedere că denumirea completă a societății comerciale reclamante este XXXX SRL și nu doar se ..... SRL.

Curtea respinge cererea de amânare, fiind evident o eroare materială care poate fi remediată și în fața acestei instanțe.

Nemaifiind alte cereri de formulat, instanța constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pentru dezbateri.

Reprezentanta reclamantei intimată solicită respingerea recursurilor și menținerea ca temeinică și legală a hotărârii pronunțate de prima instanță, pentru motivele învederate în întâmpinarea de la dosar, fără cheltuieli de judecată.

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin sentința civilă nr..... din 28.01.2009, pronunțată în dosarul nr. .../...../2008, Tribunalul Arad a admis în parte acțiunea în contencios administrativ exercitată de reclamanta se ..... SRL ... împotriva pârâtelor Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad și în consecință a anulat Decizia nr..... din 30.11.2007 pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și Decizia nr...../06.03.2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, pentru suma de ..... lei dobânzi comision vamal, ... lei penalități comision vamal și ..... lei majorări comision vamal.

În motivarea soluției pronunțate, instanța de fond a reținut că societatea reclamantă a fost supusă unui control vamal ulterior în perioada 15.10.2007-25.11.2007, având ca obiectiv respectarea legislației vamale la efectuarea operațiunilor de import export în regim de perfecționare activă, respectiv plata comisionului vamal pentru importul de produse neoriginare încorporat în produse compensatoare reexportate, pentru care se solicită o

dovadă de origine. Urmare a verificării s-a Încheiat procesul verbal de control nr..... din 28.11.2007 (fila 49).

Din actul de control rezultă că reclamanta a importat În regim de perfecționare activă cu suspendarea dreptului de import materiale neoriginare, iar În urma prelucrării acestora s-au obținut produse compensatoare componente electrice, pentru care a solicitat În momentul efectuării exportului o dovadă de origine a mărfii.

Pentru un număr de ..... declarații vamale de reexport a produselor compensatoare care În globează mărfuri neoriginale, În perioada octombrie - februarie 2005, reclamanta nu a plătit comisionul vamal.

Din prevederile art.15 paragraful 1 și 2 din Protocol referitor la definirea noțiunii de "produse neoriginare" și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul European instituind o asociere între România, pe de o parte și Comunitățile Europene și Statele membre ale acestuia, pe de altă parte, ratificat prin O.U.G. nr.192/2001, rezultă că materialele neoriginare folosite la fabricarea produselor originare din România pentru care s-a dat dovada de origine EUR 1, nu beneficiază de exceptare de la plata taxelor vamale sau a taxelor având ca efect echivalent atunci când produsele sunt exportate În spațiul Comunității Europene.

Raportat la aceste prevederi rezultă că datoria vamală pentru materialele neoriginare, ia naștere de la data efectuării exportului produselor compensatoare înregistrate pe bază de D.V.E. și numai dacă s-a eliberat certificat EUR 1, regimul de perfecționare activă cu suspendarea drepturilor de import Încheindu-se În momentul exportului când biroul vamal întocmește acte constatatoare pentru recuperarea datoriei vamale aferentă materialelor neoriginare.

Declarațiile vamale de reexport a produselor compensatoare au fost supuse unui control ulterior efectuat de Biroul Vamal Arad, În temeiul art.61 din Legea nr.141/1997, În luna noiembrie 2002, când s-au stabilit În sarcina reclamantei taxe vamale prin actele constatatoare.

Întrucât prin acele acte constatatoare nu s-a calculat și comisionul vamal, autoritatea vamală În termenul de 5 ani de la acordarea liberului de vamă avea dreptul să efectueze un nou control ulterior al operațiunilor, controlul operațional vamal realizându-se În baza legii specia le, Codul Vamal și Regulamentul de aplicare a Codului Vamal, care nu cuprind vreo normă care să limiteze controlul vamal ulterior.

Ca urmare, instanța a Înălțurat susținerea reclamantei că autoritatea vamală nu putea să efectueze încă un control vamal ulterior, considerând aplicabile prevederile art.105(3) Cod procedură fiscală, Întrucât potrivit art.1 (2) din G.G. nr.92/2003 Cod procedură fiscală se aplică și pentru administrarea drepturilor vamale (...) În măsura În care prin lege nu se prevede altfel.

Reclamanta nu contestă că pentru procedurile compensatoare exportate nu beneficia de scutirea de taxe vamale sau a taxelor având efect echivalent, mod greșit apreciază ca în cadrul taxelor având efect echivalent taxelor vamale nu intră și comisionul vamal.

Potrivit art.3 din O.U.G. nr.32/2001 În vigoare la data raportului, comisionul perceput pentru prestarea serviciilor vamale potrivit Legii nr.8/1994 privind constituirea și utilizarea Fondului special pentru dezvoltarea și modernizarea punctelor de control pentru trecerea frontierei și a celorlalte unități vamale, constituie venituri cu destinație specială ale bugetului de stat.

Așadar, comisionul vamal se circumscrie noțiunii de drepturi de import, așa cum este definită de art.3 /iti din Legea nr.141/1997 și prin care se Înțelege taxele vamale, taxe pe valoare adăugată, accizele și orice ale sume

care se cuvin statului la importul de mărfuri, fiind o taxă cu efect echivalent taxelor vamale.

Ca urmare, rec/amanta datorează suma de ..... lei comision vamal stabilită prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr...../30.11.2007(fila 10).

Retinând că atât Decizia nr...../30.11.2007 emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, cât și Decizia nr...../06.03.2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad În soluționarea contestației sunt lega le În ceea ce privește obligația de plată suplimentară de ....lei comision vamal, instanța a respins acțiunea reclamantei pentru această obligație.

În ceea ce privește obligațiile suplimentare stabilite În sarcina reclamantei reprezentând accesorii În sumă de ..... lei, reprezentând ..... lei dobânzi aferente comisionului vamal, ... lei penalități aferente comisionului vamal și ....lei majorări aferente comisionului vamal, instanța a reținut că reclamanta nu datorează aceste obligații.

Prin Decizia nr...../30.11.2007 s-au calculat dobânzi În perioada 01.10.2002-31.12.2005.

Pentru perioada 01.10.2002-01.01.2004 era În vigoare art.61 (3) din Legea nr.141/1997 Codul Vamal, care prevede că atunci când controlul vamal ulterior constată că s-au încă/cat reglementările vamale aplicate (...) după determinarea taxelor vamale cuvenite, ia măsuri de Încasare, respectiv de restituire a acestora.

Diferența În minus se comunică titu/arului operațiunii vamale și urmează a fi achitate În termen de 7 zile de la data comunicării. Neplata diferențelor datorate de titularul operațiunilor vamale În acest termen, atrage suportarea de majorări de Întârziere aferente acestei diferențe.

Art.161 (3) din Legea nr.141/1997 a fost abrogat prin O.G. nr.92/2003 care a intrat În vigoare la 1 ianuarie 2004.

Potrivit art.16 (2) lit.a din O.G. nr.92/2003 În forma sa În vigoare de la 01.01.2004-31.12.2005, care prevede că prin excepția de la prevederile art.(1) se datorează dobânzi după cum urmează pentru diferențele de impozit, taxe contribuții, precum și cele administrate de organele vamale, stabi/ite de organele competente, dobânzile se datorează Începând cu ziua imediat următoare scadenței impozitului, taxei sau contribuției, pentru care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv.

Rezultă din prevederile menționate că până la data de 01.01.2004 pentru diferențele constatate la controlul ulterior, se datorează dobânzi de Întârziere care se ca/culau numai pentru diferența de taxă constatată și numai după 7 zile de la comunicarea diferențelor, iar pentru perioada 1 ianuarie 2004 - noiembrie 2007 pentru creanța stabilită suplimentar, accesoriile St. calculează Începând cu ziua imediat următoare scadenței pentru diferența de plată.

Pentru aceste considerente prima instanță a admis În parte acțiunea reclamantei și a anulat actele administrativ fiscale pentru plata accesoriiilor În sumă de ..... lei.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs pârâtele Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, solicitând modificarea hotărârii și respingerea acțiunii reclamantei.

În motivarea recursului, recurenta Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara a arătat că, din moment ce debitul principal este considerat ca fiind datorat, pe cale de consecință trebuie apreciat că și

accesoriile sunt datorate, potrivit dispozițiilor art. 115, 116 și 121 din Codul de procedură fiscală.

În motivarea recursului său, recurenta Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad arată că hotărârea atacată este nulă întrucât i-a fost comunicată fără semnătura judecătorului care a pronunțat-o, că este neconcordantă în dispozitivul hotărârii cu privire la denumirea reclamantei, aceasta fiind XXXXSRL iar nu doar SC ..... SRL.

Pe fondul recursului, recurenta redă aceeași situație de fapt, reținută și de Tribunalul Arad, cu privire la comisionul vamal și la obligația de plată a acestuia, iar în ce privește accesoriile arată că obligațiile accesorii sunt datorate, potrivit dispozițiilor art.115, 116 și 120 din Codul de procedură fiscală, din ziua imediat următoare termenului de scadență, termen care, potrivit dispozițiilor art.42 alin 2 din HG nr. 114/2001, coincide cu data înregistrării declarației vamale.

Mai arată recurenta că la dosarul cauzei nu există dovada plății de către reclamantă a debitului principal.

Analizând recursurile prin prisma motivelor invocate de către părțile recurente, cât și în conformitate cu dispozițiile art.304¹ Cod procedură civilă, Curtea apreciază că acestea este neîntemeiat, pentru considerentele ce urmează a fi expuse:

Excepția nulității hotărârii este neîntemeiată, având în vedere că judecătorul semnează doar cele două exemplare originale aflate la dosarul cauzei respectiv la mapa de hotărâri a instanței, potrivit dispozițiilor art.266 alin 1 Cod procedură civilă, judecătorul nesemnând și copiile comunicate părților potrivit dispozițiilor alineatului 2 al aceluiași articol.

Cât privește fondul raporturilor juridice dintre părți, Curtea apreciază că hotărârea primei instanțe este temeinică și legală, bazată fiind pe o corectă interpretare a dispozițiilor legale incidente speței de față în două perioade de timp.

Astfel, trebuie reținut în primul rând că accesoriile stabilite prin Decizia nr..... din 30.11.2007 emisă de Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara vizează un debit principal, constând în comision vamal, aferent anului 2002, dată începând cu care au fost calculate aceste accesorii, în condițiile în care debitul principal a fost stabilit prin aceeași Decizie a părții menționate abia la data de 30.11.2007.

Problema în cauza de față este de a stabili înțelesul noțiunii de scadență și, implicit, dacă autoritatea vamală are posibilitatea de a stabili echivalent, dar în mod greșit apreciază ca în cadrul taxelor 'având efect echivalent taxelor vamale nu intră și comisionul vamal.

Potrivit art.3 din O.U.G. nr.32/2001 în vigoare la data raportului, comisionul perceput pentru prestarea serviciilor vamale potrivit Legii nr.8/1994 privind constituirea și utilizarea Fondului special pentru dezvoltarea și modernizarea punctelor de control pentru trecerea frontierei și a celorlalte unități vamale, constituie venituri cu destinație specială ale bugetului de stat.

Așadar, comisionul vamal se circumscrie noțiunii de drepturi de import, așa cum este definită de art.3 lit i din Legea nr.141/1997 și prin care se înțelege taxele vamale, taxe pe valoare adăugată, accizele și orice ale sume care se cuvin statului la importul de mărfuri, fiind o taxă cu efect echivalent taxelor vamale.

Ca urmare, reclamanta datorează suma de ..... lei comision vamal stabilită prin Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr...../30.11.2007(fila 10).

Retinând că atât Decizia nr...../30.11.2007 emisă de Direcția Regională

pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara, cât și Decizia nr...../06.03.2008 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad În soluționarea contestației sunt' lega le În ceea ce privește obligația de plată suplimentară de .....accesorii pe o perioada anterioară, la un debit principal care nu a fost niciodată individualizat până la data calculării accesoriilor.

Curtea apreciază că atât dispozițiile art.61 (3) din Legea nr.141/1997 Codul Vamal, aplicabile pentru perioada 01.10.2002-01.01.2004, cât și dispozițiile art. 115 și 116 din Codul de procedură fiscală, aplicabile din anul 2004, când a fost abrogat primul text de lege menționat, se interpretează În sensul că termenul de scadență pentru accesorii se situează după comunicarea actului fiscal prin care a fost stabilit, pentru prima dată, debitul principal.

Astfel, potrivit dispozițiilor art.61 (3) din Legea nr.141/1997 Codul Vamal, diferența În minus se comunică titularului operațiunii vamale și urmează a fi achitată În termen de 7 zile de la data comunicării, neplata diferențelor datorate de titularul operațiunilor vamale În acest termen atrăgând sUPortarea de majorări de întârziere aferente acestei diferențe.

Prin urmare, pentru perioada 01.10.2002-01.01.2004, legislația În vigoare prevedea curgerea majorărilor abia după stabilirea debitului principal.

Cât privește dispozițiile art. 115 și 116 din Codul de procedură fiscală, acestea trebuie interpretate În același sens, fiind lipsit de rațiune ca un contribuabil să fie obligat la plata unor accesorii la un debit principal de care nu a avut niciodată cunoștință, pe o perioadă anterioară stabilirii debitului asupra căruia poartă.

Concluzia se impune cu atât mai mult cu cât În cauză autoritatea vamală a efectuat un control În anul 2002, când avea posibilitatea ca, pe lângă taxele vamale stabilite prin actele constatatoare întocmite (filele 8 și 9 dosar fond), să calculeze și comisionul vamal. Doar În situația În care ar fi procedat În acest fel iar reclamanta nu și-ar fi respectat obligația de plată la termen ar fi avut autoritatea vamală posibilitatea de a calcula accesoriile începând cu anul 2002.

Nu pot fi reținute ca aplicabile dispozițiile art.42 alin 2 din HG nr. 114/2001 tocmai din considerentele ce rezultă din interpretarea dispozițiilor art.61 (3) din Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal precum și din interpretarea dispozițiilor art' 115 și 116 din Codul de procedură fiscală, acte normative cu forță juridică superioară hotărârilor de guvern.

Cât privește menționarea eronată a denumirii reclamantei, respectiv SC ..... SRL În loc de SC XXXXX SRL. Curtea reține că, În condițiile În care În practica și În considerentele hotărârii atacate apare denumirea corectă, fiind evident o eroare materială, apar ca fiind nejustificate motivele de recurs cu privire la aceste aspecte

Rezultă din cele expuse că motivele de recurs invocate de pârâtele recurente sunt neîntemeiate, astfel că, În temeiul dispozițiilor art. 312 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea va respinge recursurile ca neîntemeiate și va menține sentința tribunalului ca fiind temeinică și legală.

Totodată, Curtea va lua act că intimata reclamantă nu a solicitat cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII DECIDE:

Respinge recursurile formulate de pârâtele recurente Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și Direcția

Generală accesorii pe o perioada anterioară, la un debit principal care nu a fost niciodată individualizat până la data calculării accesoriilor.

Curtea apreciază că atât dispozițiile art.61 (3) din Legea nr.141/1997 Codul Vamal, aplicabile pentru perioada 01.10.2002-01.01.2004, cât și dispozițiile art. 115 și 116 din Codul de procedură fiscală, aplicabile din anul 2004, când a fost abrogat primul text de lege menționat, se interpretează în sensul că termenul de scadență pentru accesorii se situează după comunicarea actului fiscal prin care a fost stabilit, pentru prima dată, debitul principal.

Astfel, potrivit dispozițiilor art.61 (3) din Legea nr.141/1997 Codul Vamal, diferența în minus se comunică titularului operațiunii vamale și urmează a fi achitată în termen de 7 zile de la data comunicării, neplata diferențelor datorate de titularul operațiunilor vamale în acest termen atrăgând suportarea de majorări de întârziere aferente acestei diferențe.

Prin urmare, pentru perioada 01.10.2002-01.01.2004, legislația în vigoare prevedea curgerea majorărilor abia după stabilirea debitului principal.

Cât privește dispozițiile art' 115 și 116 din Codul de procedură fiscală, acestea trebuie interpretate în același sens, fiind lipsit de rațiune ca un contribuabil să fie obligat la plata unor accesorii la un debit principal de care nu a avut niciodată cunoștință, pe o perioadă anterioară stabilirii debitului asupra căruia poartă.

Concluzia se impune cu atât mai mult cu cât în cauză autoritatea vamală a efectuat un control în anul 2002, când avea posibilitatea ca, pe lângă taxele vamale stabilite prin actele constatatoare întocmite (filele 8 și 9 dosar fond), să calculeze și comisionul vamal. Doar în situația în care ar fi procedat în acest fel iar reclamanta nu și-ar fi respectat obligația de plată la termen ar fi avut autoritatea vamală posibilitatea de a calcula accesoriile începând cu anul 2002.

Nu pot fi reținute ca aplicabile dispozițiile art.42 alin 2 din HG nr. 114/2001 tocmai din considerentele ce rezultă din interpretarea dispozițiilor art.61 (3) din Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal precum și din interpretarea dispozițiilor art' 115 și 116 din Codul de procedură fiscală, acte normative cu forță juridică superioară hotărârilor de guvern.

Cât privește menționarea eronată a denumirii reclamantei, respectiv SC ..... SRL în loc de SC XXXX SRL. Curtea reține că, în condițiile în care în practica și în considerentele hotărârii atacate apare denumirea corectă, fiind evident o eroare materială, apar ca fiind nejustificate motivele de recurs cu privire la aceste aspecte

Rezultă din cele expuse că motivele de recurs invocate de pârâtele recurente sunt neîntemeiate, astfel că, în temeiul dispozițiilor art. 312 alin. 1 din Codul de procedură civilă, Curtea va respinge recursurile ca neîntemeiate și va menține sentința tribunalului ca fiind temeinică și legală.

Totodată, Curtea va lua act că intimata reclamantă nu a solicitat cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII

DECIDE
2. Respinge recursul și ordonă plata de către reclamantă a sumelor datorate de către Direcția Regională

Respinge recursurile formulate de pârățile recurente Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale Timișoara și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad Împotriva sentinței civile nr...../28.01.2009, pronunțată de Tribunalul Arad În dosarul nr..../.../2008, În contradictoriu cu reclamanta intimată se xxx SRL.

Fără cheltuieli de judecată.